

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Pastér ščeš biti?

Druga nedela po vuzmi je nedela Dobroga Pastéra. Té išče, pasé svoje ovce pa šče življenje da za nje. Pasterje so voditelje naroda. Ti mladi inteligent, pastér, voditeo ščeš biti?

Če si se sam zvalo za pastéra, lüči hitro z rok pastersko palico, ar tvoja paša bo čemér, tvoja palica bat, tvoja roka roparska, čuvar tvojih ovc bo vuk. Dobroga pastéra, voditelja Bog odebira. I koga Bog ne odebere, nego se sam postavi za pastera, te ne pase ovc, kak pravi sv. Pismo, nego sam se pase ž njih, pase se na njihovih vunaj, na njihovom mleki, to je, išče samo dohodke i čast za sebe.

Dobroga voditelja Bog more zvoliti. Da k dobromi vodstvu je potrebna predvsem čista, nesebična lübezen. Te pa drugi kak Bog ne more dati, ki je sama Lübezen. K dobromi vodstvu je potrebno trdno vüpanje. Da vodstvo düš hodi teško, trnjavo, s prepadi napunjeno pot, kre štere ranjene i mrtve ležijo ne samo vnoge ovce, nego tüdi vnoqi pasturje. Zakaj? V sebe so se vüpati, sebe so iskali, zato so zajšli na strmice, iz šterih jih je potegno v globočino prepad. Vüpanje raste samo na zemli poniznosti, a nikdar na pečini prevzetnosti. Dober paster, dober voditeo naroda mora biti globoko ponizen, te bo junaško znao zavüpati v Božo pomoč. A ne li je pali Dober Paster Jezus, Bog, tisti, ki odpira svoje srce, da podeli to dvojno jakost? „Včite se od mene, jaz sem poniznoga srca“, se glasi njegova reč, reč voditelja i pastera celoga človeštva. I ne nas je li on zagotovo: „Vüpanje se sinki, jaz sem svet premagao?“ Zmagovito vüpanje zraste z Božega poniznoga srca. V tom more koreniti naše ponizno vüpanje.

Dober pastir more biti smilenoga srca. O da ovce dostokrat pridejo v deželo pomenkanja, kde jih smrti reši samo tisti žalož krüha, šteroga pastir vzeme z svoje torbe i ga ne dene v svoje zobe, nego na dlani ga ponüdi oslabilnoj ovčici, da jo okrepi. Dohodke na küpe metati, v bogastvi se zalevati i v prsi se tuči pred lačnim i raztrganim narodom: jaz sem vaš voditeo, — to je guč gizdavoga skopača, Judasa, ki je na oči vrgo Magdalen, zakaj je njena lübezen küpila dišave za Gospodovo telo, i zakaj se te penez ne razdelo med siromake? A Gospodov odgovor odkrije njegovo i vseh laži — voditelov sebičnost: „Püstitte jo, dobro delo je včiniła, siromake te vsikdar meli, — ti si pa tovaj, ki tak gučiš“. — Tovaj, ropar je tisti pastir, tisti voditeo naroda, ki sebe bogati iz žülov siromakov, vkradne za sebe tisto, ka bi njegova pravičnost i smilenost mogla pomenkanje trpečim deliti.

Pa dobroga pastira vodi samo edna plača: služba Istini. To je živa vera, ki se ne giblje ne na desno pa ne na levo, nego išče samo Kristuša i njegovo pravico. Ki zavrže vero v Boga, je vuk i ne pastér. Ki trga vero iz srca mladine, trga vez med človekom i Bogom, štera jedina more osrečiti človeka. Brez vere v Boga nega istine, brez istine nega mira, brez mira nega zadovolstva i blaženosti.

Če si zmislimo na ponüjajoče se voditele našega lüdstva v Slov. Krajini, ka vidimo? Jeli so, ki bi narod radi vodili? Predosta jih je. A majo lastnosti, štere smo zgoraj naštel? Sodite vi.

Naša mladina izdaja list „Mladi Prekmurec“. Ga širi. Pa širi ž njim tüdi srečo za naš tlačén narod? V nesrečo ga vodi. Zakaj? En zmed stebrov toga

lista se je izjavo: „jaz sem že davno prek pitanja, če Bog je, ali ne, jaz ne verjem v Boga“. — Drugi steber se je etak zagovarjao: „Jaz ešče iščem, če bi resan bio Bog ali ne?“ Te tretji: „Stalin ma prav, te že vidili za nekoliko časa“. Od štrtoga pita skrbna lübeča ga rodbinska düša: „Povejte mi, ka se je zgodilo ž njim, da nači misli kak prle, ž njegovih pisem vidim, da ne na pravo poti“. — Pa keliko jih blodi tak tistih, ki bi narod radi vodili. Do ga mogli brez Boga, ki je „pot, pravica, žitek“, to je naš končni cio, naša blaženost, do ga mogli voditi k sreči? Do ga mogli zadovoliti i blaženoga včiniti bar na tom sveti? O, ve eden največjih vučenjakov sveta, sv. Avgüstin, ki je spio v blodnosti vse nasladnosti sveta, priznava, jočič priznava po povrnejni: „Nemirno je naše srce, dokeč se v tebi, o Bog, ne počine“. Brez Boga voditi pomeni zavoditi, zapelati, onesrečiti, pogübiti.

Pastere, voditele Bog vzgaja. Jaj narodi, šteroga pastirje se vzgajajo brez Boga, ali šteri sami sebe vzgajajo. Vzgojiti je more samo tisti, šteroga je Bog odgojio. Vzgojiteo more biti pun Kristušovoga düha, te, i samo te de vzgojeni pastir tüdi pun toga düha. Ovak nikdar. Ki se sam ponüja za voditelja, pastera, pa se sam vzgaja, tisti zametava jakost vzgojitelov, voditelov, tisti zida na pečino prevzetnosti, rešo ne bo nikdar nikoga, je slepec, ki bo slepce vodo i oboji spadnejo v jamo, kak pravi Boža reč.

Naj naš narod more meti — i mora meti po božoj zapovedi — v bodočnosti dobre voditele, dobre pastere, ki k sreči pripelajo to vnoqi trpeče lüdstvo, njemi moremo poskrbeti za bodočnost dobre pastere, dobre voditele. Moremo našoj akademskoj mladini dati pravo, krščansko vzgojo. Za našo akademsko, kak sploh dijaško mladino v Ljubljani nega menje nevarnosti za odpad od Boga, kak za naše delavce v Franciji. Düžni smo toj mladini pomagati iz celoga srca. *Düžni smo žrtve prinesti, da naša akademska mladina v Ljubljani dobi en dom, en krščanski dom, kde se bo v Kristušovom dühi vzgajala. To je velika, sveta düžnost vseh, ki majo vrednost po Božoj dobroti. Za postavitev toga doma moramo misliti vsi, ki se za krščentke imenüjemo i smo premožni. Vekšega dara našemi narodi ne moremo dati, kak če njemi poskrbimo dobre voditele. Vekše lübezni do njega ne moremo skazati, kak če njemi poskrbimo zemelsko i večno srečo po dobrih pastera, vestnih, nesebičnih voditelaj. Premožni gospodje Slovenske krajine, veleposestniki, trgovci, industrijci, zasebniki, kmetje, segnite — to je Boža prošnja — segnite k vašim kinčom, ki je mate zbrane i prinesite za postavitev akademskog doma v Ljubljani za naše siromaške akademike edno zrnce. Od letnih dobičkov, obrestih par %, pa v jesen dom lahko odpremo.*

Prosimo odgovora i dare od naših premožnih lüdi na naslov: *Pripravljalni odbor za postavitev akademskog doma — Črensovci.* Posebne prošnje se bodo za kratek čas razposlale.

Pripravljalni odbor se je osnovao aprila 18. v Črensovcih i po soglasnoj določitvi ga vodijo gospodje: Jerič Ivan, dekan, Turnišče, Dr. Klar Franc, narodni poslanec, Lendava i Klekl Jožef, urednik Novin, banski svetnik, Črensovci. *Rešimo našo vučečo se mladno. Sn.*

Mamiki.

Maj veseli se preseli v moje srce . . .
To strepeče od veselja . . .

Cvetje maja me omamla . . .
Vse mi kaže na dišave Njene düše.

Maj v Mariji le preživite dete Njeno, — te boš srečno vsepovedi.

Srčen.

Razgled po katoličanskem sveti.

Vdeležba na eucharističnom kongresi v Budapešti. Iz Brazilije jih pride 300, iz Hollandije 4000, iz Francije 4000, iz Belgije 4000, z Italije 6000 z 40 škofi i nadškofi, iz Čehoslovaške 15.000, iz Romunije 15.000, iz Polse 17060. Praška vlada je poklonila svojim romarom stozezero koron podpore. Na Angleskom se pobirajo milodari za siromaške delavce, da do se mogli kongresa vdeležiti.

Polska žalba proti Češkoi. Polska vlada je poslala žalbo Češkoi vladi zavolo toga, ka češka vlada trpi, ka Polska komunistična stranka ma svoj sedež v Pragi, ka polski komunisti s ponarejenimi potnimi listi, štere izdajo češka oblastva, prihajajo na Polsko i tü agitirajo za komunizem i ka se vsi protiverski letaki tiskajo na Češkom i odtec pošilajo na Polsko.

Osemdnevno pobožnost so opravili kat. verniki v Budapešti za pripravo na eucharistični kongres. Po lepih navukaj so nazadnje pristopili k sv. spovedi i k sv. prečiščavanji.

Protikrščansko delo v Nemčiji. Minister notrašnjih zadev Frick je zapro 27 katoličanskih zavodov; potem 14 katoličanskih dečinskih zavetišč v Aacheni, štere so vodile sestre. Sestre so odpüščene.

Portugalska se ne boji komunizma. Te reči je povedao predsednik republike, Salazar, pred jezeri portugalske mladine i legije „Zelenih robač“. Med svojim govorom je povdarjao, da ga komunizem ne preslepo te, gda se je v Ženevi pokazao za mirolübnoga, ne te, kda je bio popüstliv v Londoni i ne te, gda se je v Španiji razglaslo za človekolübnoga.

Ka so delali komunisti v Leridi. Lerido ma že v rokaj krščanski general Franco. V tom mestu so rdeči presmeknoli 1500 lüdi, med temi poslanca Sangeña Kazimira, vnoqi pristaše kat. akcije, urednika dvojeva lista, okoli dvesto dühovnikov, redovnikov i redovnic pa vnoqi žensk. Osem dni pred zavzetjom mesta so se ruski zapovedniki odpelali po vlaki, iz banke Banco di Spagna odnesli tristo vreč srebra i vse druge dragocenosti, tak da so napunili tri vagone s temi. Nedüžne lüdi klati, bežati pred odgovornostjov, ropati i krasti, to je jakost komunizma.

Krščen je na fronti. Gda so boritelje za vero zavzeli v Španiji Morello, je vojni dühovnik pod milim nebom, slüžo zahvalno sv. mešo. Po meši so prišle matere z dojenčki pred dühovnika i ga prosile, naj njim okrsti deco, ar pod rdečimi ne je bilo mogoče sv. Krsta deliti. Na to se vojska spravi v četverokot, da izkaže čast kat. veri i tak je krščena ta nedüžna dečica.

Sv. Jožefa den zapovedan svetek v Španiji. Francova vlada je sv. Jožefa den dala po cerkvenoj oblasti razglasiti za zapovedan svetek. Od sv. Jožefa dneva naprej idejo najmre čete Francove proti končnoj zmagi nad brezverskim komunizmom, zato v zahvalo za od sv. Jožefa dobleno pomoč bo veren španjolski narod svetio sv. Jožefa den.

Žalostno odlikovanje. Komunistinja, 38 letna Vasijčuk Ana Nikolajevna je napisala v knigi „Cerkev, pomočnica svetckoga imperializma“ grde napade na kat. Cerkev. Za te laži jo je Komunistična vlada v Moskvi odlikovala z naslovom: profesorca brezboštva. Čestitamo Evinoj hčeri za te peklenski naslov. V pekli njej ga nišče ne ztrga z žarečega mesa.

Versko življenje v Budapešti. Kat. far je 43, od šterih so 24 nastale po boji. Katoličancov je več kak polovica, to je 650 jezero. Svečkih dühovnikov je 384, redovnikov 542, sester 1970, katehetov 137 i 180 svečkih pomočnikov pri včenjej veronavuka. Moških samostanov je 22, ženskih pa 76.

Nove sv. meše v Slov. krajini. Letos bo šest novih svetih meš v Slov. Krajini: edna v Lendavi, edna v Beltincih, tri v Soboti i edna pri Gradi.

Trije novi svetniki razglašeni. Na Vüzem so bili v Rimi razglašeni za svetnike: Polak jezuit pater Bobola Andrej, Italijan Lenardo Giovanni i Španjolec Salvatore da Horta.

Polski mantrnik pater Bobola je bio doma iz Male Polse. Njegovi roditelje si bili dobri katoličanci i so jako podpirali jezuitski red. Njihov sin Andrej je tüdi stopo v te red i bio za mešnika posvečeni 1622. leta. Nato je vodo jezuitske zavode v raznij krajaj i v svojem 60 leti začno tisto svoje delovanje, zavolo šteroga so ga imenüvali „lovca düš“. V tom časi je nastalo v vzhodnoj Polskoj žalostno stanje i to politično i versko. Pater Bobola je bio prestavljeni v Pinski i je delüvao tü med razkolniki (ki so se ločili od prave katoličanske cerkve). Zavolo svojih uspehov so meli jezuiti vnoqi sovražnikov. Nasprotniki so si zbrali za svoje zaveznike proti jezuitom ruske kozake. Za zedinjene katoličane so nastopili s tem žalostni časi. Kozaki so se uprli i tüdi Rusi so napadnoli Polsko. Vnoqi lüdi je zbežalo, ki pa so ostali, so trpeli preganje. Pater Bobola je hodo med njimi kak potüjoči misijonar, včio je i potrjavao v veri. Nasprotnikom katoličanske vere je kak vučeni človek lahko dokazao, da je jedino katoličanska cerkev prava. Tak je vnoqi plemstva pripelao nazaj v katoličanstvo. Zavolo toga je meo vsikdar več sovražnikov. Verni lüdi pa so ga že zvali za „svetnika“. Kda so kozaki leta 1557. znova napadnoli Polsko, je šteo tüdi pater Bobola pobegnoli. Bilo pa je že prekesno. Nasprotniki so ovadili njegovo skrivališče, kozaki so ga zgrabili i ga šteli prisiliti, naj pristopi v njihovo cerkev. Ar toga ne šteo včiniti, so ga privezali na količ i do krvi bičali. Pri tom so njemi več zob vö stukli. Nato so ga privezali med dva konja i tak je šo v Janov. Med potjov je večkrat obnemogeo, pa so ga z biči i sulicami prisilili naprej. V Janovi so ga pelali na trg i tam so ga žgali, njemi potegnoli kožo z rok, glave i s prsi. Odrezali so njemi konce prstov, nos i jezik. Nato so ga obesili z glavov dol. Nazadje so ga vrgli dol i sabla je dokončala njegovo mantrništvo.

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.
Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvi 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej.
Štev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din., i tak nižje. Poslano i med tekstom vsaka reč 2 D., mali oglasi do 10 reči 5 Din., viševsaka reč 1-50 Din.

Kda so polski vojaki zavzeli mesto, so položili mantrnikovo telo v drvo i je pokopali pod glavnim oltarom jezuitske cerkvi v Pinski. V divjij boj so se vsi spisi zgubili i bili vničeni, tak je bilo pozableno tudi to, kde je bio pater Bobola zakopani. Njegovo telo pa je najšeo leta 1700. rektor jezuitskoga kolegija v Pinski, pater Peter Martin Sodebski. Bio je v velikij stiskaj i proso je Boga, naj njemu da kakšega priprošnika. Ednok se njemu med molitvijov prikaže neznanij jezuit i njemu pravi, da je on pater Bobola. Njegovo telo naj poišče i na drugom kraji zakopa, pa njemu bo on priprošnik. Rektor je iskao, ali nišče ne je znao, kde je pater pokopani. Najšeo pa je mali listek, na šterom je bilo, zapisano, da je patrovo telo pod glavnim oltarom. Kopali so i najšli telo nesprheno, nespremenjeno, čeravno je bilo na močno vlažnom kraji. Bilo je samo nekelko prašnato. Rane so se šče poznale. Preoblekli so ga i položili v kripto. Lüdje so romali k njegovim grobi i on njim je bio zaistino priprošnik. Dogajale so se čüde. Zavolo bojov je bio komaj leta 1853. razglašeni za blaženoga. Njegovo telo je bilo prenešeno v Polock. Tü so je pa bolševiki večkrat onečastili. Vdrli so v njegov grob. Neso pa najšli dragocenosti, štero so iskali, nego nesprheno telo. Amerikanskiva jezuita, ki sta pomagala stradajočim v Rusiji po naročili sv. Oče, sta z dovolenjom spravila telo v Rim. Pater Bobola je mantrnik za cerkveno edinost. Večkrat se je prikazao i napovedao svetovno bojno, po šteroj bo polska slobodna domovina. Letošnji vüzem ga postavio kak svetca na oltar. — *Leonardi Janoš.* Sprva je bio pomočnik v apoteki. Nato je študirao naprej i postao duhovnik. Vnogo dobra je včino v vozač med vozniki i pomagao zapuščenij deci. Ustanovio je družbo „Regularnih klerikov Matere Bože“, ki je bila povišana v pravi red. Dužnost toga reda je včiti zapuščeno deco. Zavolo pomenkanja časa je napisao svojemi redi za pravilo samo reč „Pokorščina“. Bio je pozvani v Rim, kde je opravljao razne službe. Podpirao je zidanje bolnic i šol. V visikoj starosti ga je pobrala küga. Leta 1861. je bio prištetij med blažene, zdaj na vüzem med svetce. — *Španski čüdodelnik brat Salvador* je bio preprosti pastir. Nato se je šo v Barcelono včit za šoš-tara. Tü se je seznao s franciškanij i stopo kak laični brat v njihov red. Bio je za kühara i hodo pobirat milodare za samostan. Čeravno je to delo nevarno, je ostao vsikdar pošteni. Med pobiranjom se je seznao z ljudmi i tej so ga meli jako radi, ar je znao vračiti betežnike. Tüdi v samostan so prihajali k njemu. Ar nikdar ne bilo mira pred ljudmi, so ga skrivoma predstavili v več skritih samostanov. Lüdje pa so ga tüdi tü najšli. Br. Salvador je lüdi prekrižio, jim velo, naj sprimejo sv. svestva i je tak ozdravljao na duši i teli. Bio je junaško ponizen, čistij i bogaven. Vmro je v samostani na Sardiniji. Na njegovom grobi se je zgodilo več čüd. Letos na vüzem je bio prištetij med svetnike.

Nedela

po vüzmi druga.

Evangelij (Sy. Janoša 10). Tisti čas pravo je Jezus Farizeušom: jaz sam dober pastir. Dober pastir düšo svojo da za ovce svoje. Najemnik pa, i ki je nej pastir, koga so nej ovce lastivne, vidi vuka idočega, i ostavi ovce, i beži: i vuk vnese, i razbeži ovce: najemnik pa beži, ar je najemnik, i nema skrbi na ovce. Jaz sam dober pastir, i poznam ovce moje, i poznajo mene moje. Liki pozna mene Oča, i jas poznam Očo, i düšo mojo položim za ovce moje. I druge ovce mam, štere so nej z ete ovčarnice: i one je potrebno meni se pripelati, i reč mojo bodo poslušale: i bude edna ovčarna, i eden pastir.

Jezus se imenuje pastira, nas pa svoje ovce. Že s tem nam kaže svojo veliko lübezen i skrb za nas. Če je pastir, je gvišno dober pastir. Pozna svoje ovce pa jih ma rad. Tüdi ovce njega poznajo i rade poslušajo njegov glas. On ne vodi ovc samo na pašo, nego je dao svoje življenje za nje.

Po Jezušovom zgledi se tüdi duhovniki imenujemo pastiri, düšni pastiri. Škof je višij pastir, papa najvišij pastir. Jezus je sebe lahko pravo: Jaz sam dober pastir. Kak ne bi bio on dober? Ob drugoj priliki je pravo: „Eden je, ki je dober, najmre Bog“. Na drugom kraji je djao: „Nišče je ne dober, kak samo eden, Bog“. Ali sme tedaj duhovnik od sebe praviti: „Jaz sam dober pastir?“ Što bi to vüpaio praviti i misliti? Edno pa itak vsaki duhovnik sme praviti: Jaz bi bio rad dober pastir!

Vi znate, da smo duhovniki lüdje, kak ste vi. „Vsakši (veliki) duhovnik se jemle iz lüdi, da daruje dare i daritve za grehe i more meti potrpenje s tistimi, ki so nevučeni i se motijo, ar je tüdi sam obdan s slabostjov“. Tak piše sv. Pavel v pismi do Hebrejcov.

Tak je. Duhovnik je vzeti izmed lüdi — ne izmed angelov! Angeli bi duhovsko službo vse bole opravljali, kak jo mi opravljamo. Neštorni duhovnik je že večkrat, gda se njemu je kaj ponesrečilo, djao sam pri sebi: Oh, zakaj je Bog ne angelom izročio te službe! To je pretežko za človeka! Zakaj pa je Bog ne angelom izročio duhovske službe, ne vem. Komi so duhovniki ne po volji, naj ga sam pita! Jezus je pravo: „Jaz sam vas izvolio i vas postavio, da idete i obrodite sad“. (Jan. 15, 16). Bog je izbrao lüdi, da njemu to sveto službo opravljajo, čeravno, ka je znao, kak slabotni so. „Sam je obdan s slabostjov“, pravi sv. Pavel. Zakaj? Zato, „da more meti potrpenje s tistimi, ki so nevučeni i se motijo“. Tak te, zato je izbrao nas slabotne, da znamo meti potrpenje z vami, ki ste tüdi slabotni. Zaistino, düšnij pastir mora meti s svojimi ovcami dosta potrpenja. — Ar so med njimi ne samo krotke, nedužne ovčice, nego tüdi nepokorne, večkrat hüdobne... Ar pa moramo mi z vami dosta potrpeti, vas prosimo, da tüdi vi z nami potrpite, če smo ne ravno takši ali če vsigdar vsega ne včinito, kak bi si vi želeli. Tak te drugi z drugim lepo potrpmo! „Eden drugoga bremena nosmo, da tak spunimo postavio Kristušovo!“ (Gal. 6, 2).

MISIJONSKA POROČILA

Catholic Misijon Lin Chao (Kuang Tung) China.

Velečastiti g. urednik!

Dolgo se že pripravljam, da Vam napišem par vrstic s te rumene-krvave kitajske zemlje ter se Vam zahvalim za redno pošiljanje „Novin“, „M. Lista“ i. t. d. Novine so mi zelo ljube nele radi novic, katere mi prinesejo iz daljne domovine, temveč tudi, ker so tako odkrito katoliške. Te odkrite korajže danes marsikaterem kat. listu manjka, pa vendar dandanes to neobhodno potrebno. Danes mora biti vsak katoličan cel mož, v tem duhu skušamo vzgöjiti misijonarji naše nove kristjane.

Rekel sem, da „Novine“ tako redno prihajajo, odkar imajo poseben ovitek ter kitajski naslov. Včasih se jim kar nasmejem misleč: kakor ponižnost povsod prodere, tako tudi naše male Novine. Ker so tako majhne, jih prinese pismonoša 6 dni daleč peš, med tem ko drugi časopisi priromajo v kitajski barki, ki pride cel mesec pozneje. Tako so navadno Novine prve, ki me obvestijo o čem koli v domovini. Jaz Vam drugače ne morem povrniti, kot da za Vas molim, da Vas ljubij Bog bogato podpira pri tako težkem in važnem delu.

Rekel sem, da moram hiteti s pisanjem, ni namreč izključeno, da bo v kratkem vojni vrtnec potegnil tudi naš vikariat v vojni metež in kdo ve, kako bo potem? Tudi sedaj smo deležni dnevnega obiska sovražnih letal, ki napravljajo ogromno škodo. Naše ustanove še sicer niso trpele večje škode, le nekaj šip je pobitih radi eksplozije bomb.

Naše delo prestaja dan za dnem težavnejše, tuj hudič (kako nas marsikateri imenuje) je vsak dan manj pridi prav. Komunisti povsod silijo na dan, pa bodo spravili uboge Kitajce z dežja pod kap. Toda upam, da se bodo Kitajci „rudečih“ kmalu spet otepli, kot so to že prej dolga leta delali. Sedanja stiska jih pač sili, da iščejo pomoči, kjer si bodi.

Žrtve vojne so ogromne in kdo ve, kdaj bo temu klanju konec? Politični zapetljaji potegnejo včasih v svoj vrtnec tudi „vero, oziroma katoliško cerkev“. Tako so okrog novega leta zelo

postrani gledali misijonarje italijanske narodnosti. Mi v našem vikariatu imamo to srečo, da nas je misijonarjev iz vseh vetrov. Tako se je marsikaterij gobezdač ujel, ko sem mu naštel vse mogoče narodnosti misijonarjev, on pa je trdil, da je katoliška cerkev italijanska. Že večkrat sem podrobno preiskoval tako in podobno govoričenje, ter sem se vedno prepričal, da ima svoj izvor v komunizmu. Ni prav nič čudno, ako drugod skrivaj toliko škode naredi, kaj šele tu, kjer ima danes popolno svobodo za propagando.

Prav zato, kakor sem že omenil, so mi všče naše Novine, ki tem tatovom kar naravnost v obraz pogledajo, ter povedo vsakemu svoje. Velečastiti gospod, jaz Vas bom podpiral pri Vašem težkem in velevažnem poslanstvu z mojo revno molitvijov, ter kako malo žrtvico.

Jaz sem kljub vsakdanjim

Glasi iz Slovenske krajine.

Novine so narasle meseca aprila za 54 komade, odpadnol je 16 komadov. Čisti narastek 38 komadov.

Iz srca se zahvalimo častivrednim slugam Antoni Martini Slomšeki i Frideriki Baragi za pomoč. Prosimo jiva, naj napunita s svojim duhom slovenski narod, njegove liste i je razsirta. Sy. Ciril i Metod naj njima sprostita čast oltara, bodi naša stanovitna molitev.

Grad. Navuk za tretjered i sprejem v tretjered je dnes pri nas. Po navuki dobijo tretjeredniki papov blagoslov s popolnimi odpustki. Zmoliti pa morajo šestkrat Očanaš, Zdrava Marija i Dika bodi...

Blagoslovitev kapele sv. Florijan v Žižkih se je od 4. maja na 1. maj prenesla, to je, zdaj to nedelo se bo vršila.

Prvij letnik zadružne šole je odlično izvršo Miholič Štefan iz Kobilja, drugi letnik zadružne šole je pa izvršo z prav dobrim uspehom tajnik črensovske posojilnice Zver Joško. Obema čestitamo.

Ižakovci. Darivali so na križ: Zver Marta 75 Din., Zver Ana 75 Din., Perša Martin 20 Din., Mlinarič Kata 15 frankov iz Francije, Meserič Mihael 20 Din., iz Nemčije. Zahvalno sprejeo — Žižek Mihael.

Moja „inštalacija“.

Že vas vidim, kak se neervano smeje, rekši: Niti kaplanskih izpitov še nemaš, pa bi že plebanoš rad bio? Da so me pa li „vpelavali“ za župnika za letošnij vüzem v Plessis Trevisse, gde so naše izseljenke (med njimi edna evangeličanka!) cerkev tak lepo ovenčale, da so jih tamošnji plebanoš posebi pohvalili našemi izseljenskomi duhovniki.

Že na vüzemsko soboto večer sva s č. g. Orešnikom spovedavala v Villiers sur Marne; prišlo jih je okoli 20.

Vüzemsko jütro je nej kazalo najbogše, nekše megleno je bilo. Ali kak smo vküper prihajali, vsikdar jasnejše je postajalo i celi odvečerek smo že meli sunce. Do podneva sem sam vršo službo: g. Orešnik je bio zaposleni na Gravelle. Zbralo se nas je prek 50 iz cele naše krajine i tak Goričko tak Ravensko je bilo močno zastopano, največ iz törniške, črensovske i gračke fare. — Najprle spoved za tiste, ki so nej mogli prvejij večer, nato blagoslov vüzemskoga „agnjeca“ (pri tom se moramo zahvaliti izseljencom Gumilar Franci i ženi Tereziji, ki sta podarila

alarmom popolnoma miren, kar dobro vpliva na moje kristjane in tudi pogane. Le potni list bi si rad uredil, pa ne vem, na koga naj se obrnem. Brez tega tudi na Kitajskem danes ne kaže več potovati. Za vsak slučaj sem se obrnil na francoski konzulat s prošnjo, da mi izpostavi on kakšno potrdilo. Jugoslovani smo preveč pozabljeni po svetu.

Daleč je še, pa vem, da ne bo prehitro, ako Vam že to pot želim veselo „Alelujo“. Isto želim tudi vsem bralcem in sotrudnikom Vaših listov, ter jih obenem prosim, da nas vse podpirajo, dosebno v današnjih težkih časih. Misijonarji na Kitajskem so vajeni vseh vrst težav, toda tako hudih preizkušenj še menda niso prestali. Zato molite za vse in še posebej za Vam nepoznanega rojaka.

Vse naše upanje je Bog, zanj živimo, zanj delamo in se žrtvujemo in zanj, če bo Njegova sveta volja, smo tudi pripravljene dati življenje.

Vas pozdravlja v Kristusu vdani

Jožko Geder, sal. misijonar.

K Rafaelovij družbi je pristopila Žilavec Karolina s Topolovec, zdaj v Parizi.

Naši sezonski delavci z Bačke se javljajo. Naznanim njim častiti gospod urednik, v imeni mojih 130 sezonski delavcev, ki delajo od 1. aprila na veleposestvi, g. Dundjerskoga na Ekonomiji Kamendini i na g. Forgača pusti Forgač v Bački, pozdrav. Pozdravljamo vas, častitoga g. urednika, celo Slov. krajino, gračko faro z našimi düšnimi pastirami ino svoje familije doma. Naznanjam njim, g. urednik, da redno dobivam vaše „Novine“, šterim so veselijo vsi moji delavci. Veseli so, gda štejo naše lepe slovenske v našem jeziki pisane Novine. Mamo dobroga gospodarja ino dobroga gospodarovoga namestnika g. upravnika, po imeni Saboja. Mamo 1 vöro od marofa našo lepo krščansko cerkev na Pašičevom, štero naši delavci vsaki svetek obišejo i g. plebanoš nas že dobro poznajo ino se sladko posmehejo, gda vidijo iz Slov. krajine lüdstva. Smo z mešani z evangeličanci ali bratsko se ljubimo. Zbogom, zbogom hižica, Gde nam je tekla zibelka, Vu šteroj smo mi sladko spali, Bog pa ve, gde mo počivali. Fartek Franc, voditeo delaycov na gospodarstvu Kamendin, (Bačka)

vomi „plebanoši“ izročila velki šopek izbranoga cvetja. (Oba pozdrava niže objavimo. Vr.)

Novij plebanoš vsem se lepo zahvalo: „Lepšega slavoloka mi nej mogli postaviti, kak so te vaše odkritosrčne reči...“

Zdaj smo pa le ednok meli skupnij obed v bližnij oštariji. Odvečera so nas počastili s svojim obiskom še g. Orešnik; prišlo je tüdi nekaj novih izseljencov, ki so dopodnevna nej meli časa.

Kak sladke so bile večernice z Marijinimi spevanimi litanijami pred izpostavljenim Najsvetejšim...

Nato so se čg. Orešnik v cerkvi javno poslovili od izseljencov:

„Ostanite Slovenci i ostanete katoličani. Vse sem storil za vas, kar sem mogel i nisem bil razočaran, kakor so mi mnogi prerokovali. Imate novega župnika, ki se za vas posebej posvečuje; ste ga slišali, da je molil „za vse izseljenke“, „za tiste, ki ne morejo biti z nami“ i „za brate i sestre, ki nočejo biti več z nami“. Zdaj sem vsaj „kaplan“. Na mene pozabite... „Solze v očeh mnogih izseljencov so pričale, da ga ne bodo pozabili.

Čehoslovaška priznala italijansko cesarstvo v Abesiniji.

20 letnica njene vojske.

Čehoslovaška vlada je sporočila italijanskoj, da prizna njeno cesarstvo v Abesiniji i da je zato Havalovski, čehoslovaški poslanik v Rimi zednim tüdi pri tom cesarstvu zastopnik za Čehoslovaško. Ruska boljševišti vlada je to jako zamerila Čehoslovaškoj, z šterov ma sklenjene

podogbe. — Čehoslovaška je slovesno obhajala dogodek, ka že dvajseti let ma svojo samostojno vojsko. Čehoslovaška vojska se je organizirala v Italiji. Zato je iz zahvalnosti priznala Čehoslovaška italijansko cesarstvo v Abesiniji.

Pariški list od našega izseljenskoga duhovnika. Pariški katoličanski dnevnik „L'Époque“ i uradni pariški škofijski list sta objavila pod naslovom „Tujinci v Parizi“: M. l'abbé Jean Camplin je bio po Prezvrišenom škofi iz Maribora imenovan i po Nj. Eminenci pariškom nadškofi kardinali potrjeni za duhovno službo med svojimi rojaki Slovenci i Hrvatima u pariškoj škofiji i za ostalo Francijo. Stanuje 57 Boulevard Voltaire Paris XI.

Slovenske sestre vas vabijo, delavke, v Parizi. Slovenske sestre sv. Frančiška v Meudoni, poleg Pariza, se tožijo, ka so je slovenske delavke dozda ešče ne obiskale. Obiščite je, ki ste v Parizi ali okolici, gda vam je dana prilika.

Na podporo Novin so darovali preč. g. Berden Andrej, župnik v Martjancih 20 Din. Bog plačaj.

Automobilska nesreca. Preminoči teden je vozo Pergerov aoto iz Törnisha v Koprivnico 6 ljudi od Lipe, 2 z Törnisha i ednoga Medjimurca. Šoferao je mladi Perger. Na ov kraj Čakovca je pri nekom ovinki aoto zajšo v grabo, ar je prehitro vozo. Šofer ga je šteo z grabe na cesto spraviti, a pri tom se je aoto prevrgeo trikrat i na mestu sta se bujta Medjimurec i Zver Ana od Lipe. Matjašec Franc, bivši širiteo naših listov, ki je pred kratkim kupo vrednost na Štajari, je pa dobo tak teške poškodbe, da je naskori za tem v bolnici vmro. Skledar Števana žena, Bara, si je kost potrla i se vrači v bolnišnici. Vsem pokojnim naj se smiluje Jezusovo Srce, njihove ostale pa potolaži. Naše globoko sožalje.

Smrt na granici. Škalič Štefan od Lipe je zakopao svojo tetico Zver Ano, ki se je ponesrečila z Pergerovim avtomom poleg Čakovca i po pokopi šo brez dovoljenja prek meje, da kaj prišverca. Tak se trdi. A nesreča je štela, da pri žetinskoj meji ne postao na granicarovo reč i zato je bio k smrti streljen. Pokopali so ga v nedelo, 24. aprila. Februara 23. je bio pri zdavanji i 23. aprila je smrt sprijeo. Naj bo dober Jezus smileni njegovoj duši, njegovo ženo i domače pa potolaži.

Občini Beltinci i Borzi dela v Soboti. Serec Alojz, mlajši iz Lipovec, se je priglaso na uredništvu Novin i se bridko pritožo, da ma petero dece i niti grude zemle. Zemla, štero je istoga imena oča dobo, ki je

Gde bodo g. Camplin mešurali, spovedavali i prečiščavali.

1. maj: Thelonne (Ardennes)
8. maj: Tourrs v cerkvi sv. Marte (Indre et Loire)
9. maj: Vineuil (Indre)
10. maj: Issoudun (Indre). Za skupni obed se javite na naslov: Plej Martin a Toutifaut, Cue St. Aubin, par Issoudun (Indre).

Pöšta g. Camplina.
Püvar Anton-a ženi. Vaš mož je zdaj v Ballay (Ardennes), France, gde žive civilno zdani z ednov Francozinjov, z šterov ma dozda 2 deteti.
Pintarič Marije mož z Odranec: nikak smo nej mogli najti Vaše žene naslova, ar ste nam ne povedali nam département (ki je pa malo menši kak

15. maj: Fere Champenoise (Marne)
21. maj: Ourville en Caux (Seine inférieure)
22. maj: Pont-Audemer (Eure)
29. maj: Orchies (Nord)
Tak se je spremeno pred ednim tjeđnom objavljeni spored.

Pöšta g. Camplina.
dravska banovina)
Vsem, ki so me pred odhodom v Soboti prosili v raznih zadevaj: vse že rešavlem ali sam ali prek našega Poslanstva v Parizi.
Vsem, ki jim na vüzemska voščila nemrem posebi odgovoriti: Bog plačaj. Camplin, izselj. duhovnik

tüdi siromak, ide njemi, ar jo je babica njegova za njega dobila. Tak trdi on. Agrarna oblast je na očo spisala parcelo, ar sin, kak pravi, ne dobo glasa, gda je bila komisija vöni. Prle je meo šoštarsko obrt, pa jo je že pred večimi leti odpovedao. Žive, kak pravi, v največjoj stiski i je potreben pomoči. V velikoj zburkanosti je celo pred svedoki izjavo na našem uredništvu, da očo zakole, zakaj njemi je vzeo zemlo. Za to izjavo je dobo ostro karanje i se ž njim ne več razgovarjalo. Dete od stariša v največjoj nevoli tak ne sme gučati, čeravno znamo, ka to nikdar ne včini. Mi razmimo mladoga nevolu, se nam smili i prosimo občino, naj njemi na kakši način pomaga. Ki ma petero dece i ne z koj živeti, mora dobiti pomoči. Tüdi Borzi dela v Soboti javimo te slučaj, naj siromaki poskrbi delo, ve je te bole potreben pomoči, kak vnogi, ki so šli na delo v Nemčijo ali Francijo.

Žizki. Pri Lonec Kati so odebrali krumpke za saditev. A gda so je šteli saditi drugi den, najšli so za njimi samo mrzlo mesto. V noči je nekaj odneso. Isto noč so pa pri Cigan Matjaši vse odnesli, melo, zabeo, meso i to blagosloveno pa ovo. Nekša sled se je prikazala za krivci.

Slana za slanov nas obiskavle i opomina: odpravite slano iz vaših src, ljubite Boga iz celoga srca, služite njemi verno pa poleg blagoslova na duši pride te tüdi na hišo na njive, na vso imanje. Jezus je tak obečao.

Oča smekno sina. V Dugoj vesi poleg Lendave je oča Szabó v čemeraj smekno svojega sina. Če bi malo više zadeo, bi njemi srce presmekno. Tak ga je pa samo močno rano.

Smrt vzorne deklice. V soboto pred belov nedelov je zaprla svoje zemeljske oči 13 letna Ribeš Katica iz Duge vesi, hčerka občinskoga sluge v Lendavi. Pokop, ki je bio v pondedelek popoldnevi, je pokazao, kak je bila Katica priljubljena pri vseh. Čeravno je rosilo, se je zbralo vnogo šolske mladine tüdi iz sosednjih vesi, vse učitelstvo iz Duge vesi i neštetni iz Lendave i vnogo starijih. Pri hiši se je poslovo od učenke Katice njeni učiteo, šol. upraviteo g. Peternel, njene součenke pa so njoj zaspevale žalostinko. Katica je bila vzorna v vsakštem pogledi, kakših je malo. Zato se pa dopadnola nebeskomi Vrtnari, ki jo je presado v svoje grede. Starišom, sestrici i brateci naj bo v tolažbo, da majo angelca v nebesaj.

Bitje na Hotizi. Hotizanci so mirni ljudje i ljubijo mir. Če jih pa što napadne, se že morajo braniti. Tak so je na belo nedelo odvečara prišli domo bit čerensovski dečki. Vej so vendar ne meli toga slaboga namena, gda so z doma šli, da pa na Hotizi so nekaj le dobili kuražo. Senčekov Vanek je prej bio glavni „junak“. No, takših junakov je v Australiji med divjaki šče več. Če jih v Črensovcih nega zadošta, se jim tü lejko naroči.

Zahvala. Vsem, ki so sočüvstvovali ob bridkoj smrti naše ljublene Kovač Terezije v Črensovcih i jo v betegi tolažili, obiskali i sprevaljali na zadnjog poti, posebno čč. duhovščini, Bog povrni. — Žaljujoci ostali.

Sobota. V martiniškoj kapelici so bile v tom posti duhovne vaje za ženske i za moške. Za ženske so bile od 30. marca do 3. aprila. Predgao je ravniteo Martinišča g. Vogrin. Vsako jütro i vsaki večer so ženske i dekle

napunile kapelico. Pri zaključki njim je bilo samo to žao, da se je tak hitro končalo. Za moške i dečke je pa predgao duhovne vaje g. Lovrenčić, ki je prišeo za to z Radne. Tüdi moški i dečki so vsako jütro i vsaki večer napunili kapelico, telko jih je prihajalo. Oni so začnoli duhovne vaje na cvetno nedelo večer i je zaključili na velki četrtke zajtra z vüzemskim sv. prečiščavanjom v farnog cerkvi. Tüdi moški so pravli: „Zdaj, kda bi ešče najraj naprej poslušali, pa se mora končati!“ Vsi, ki so se tej duhovnih vaj vdeležili, so spoznali, kak sladko, veselo i srečno je biti pri Bogi.

Lendava. Pri tükajšnjem združenju obrtnikov so se vršili dne 3. aprila t. l. pomočniški izpiti. K izpitom je bilo pripüščenih 8 kandidator i to: 3 mizarji, 2 krojača, 1 klüčavničar, 1 mesar i 1 pek. Izpit so položili vsi s povprečno zadovoljivim uspehom. Ar je pa uprava združenja določila dve nagradi onim vajencom, ki bodo pomočniški izpit položili z najbolšim uspehom iz vseh predmetov, so se pri tokratnih izpitih podelile nagrade sledećim: 1. nagrado v zneski Din. 100 je prejeo mizarški pomoćnik Horvat Martin, ki se je včio pri Šebjanič Jožefi mizarškom majstri v Črensovcih, 2. nagrado v zneski Din. 50 je prejeo Mundjar Valentin, ki se je včio pri Katona Karoli mizarškom majstri v Lendavi. Pripomniti trbe, da sta položila oba kandidata izpit z enako dobrim uspehom, pa je 1. i 2. nagrado odločo žreb.

Odlükvanje vestnih orožnikov. Na Vüzem je bilo odlükvanih več orožnikov i med njimi tüdi sledeći iz Slovenske krajine: orožniški kapetan Legat Ciril, vodnik Lendavškega orožniškoga voda z zlatov medaljov za marljivo službovanje, narednik Kramžar Franc iz Lendave, narednik Čebašek Josip iz Puconci, Radišič Božidar iz Fokovci i narednik Budja Jakob iz Murske Sobotne z medaljov za marljivo službovanje. Iskreno čestitamo.

Beltinci. Kat. prosvetno društvo v Beltincih bo priredilo drugo nedelo v majuš tumbolo, na šteroj lejko dobite za mali penez, če si kúpíte edno srečko, lepí moški bicikl, ženski bicikl, lepo žepno vüro, vrečo mele, svinjo i blago za moderno žensko obleko. Poleg tej glavni dobitkov bo ešče dosta lepíh menših dobitkov. Podprimo naše kat. društvo s tem, da si kúpimo bar edno srečko, šteta nam lejko pri-

skrbi lepí i koristen dobitok. Društvo de te dni začnolo odavati srečke, i či si želite srečo, te obilno segnite po srečkaj i je tüdi priporočajte svojim znancom. Ne ogibajmo se, či se nam za mali penez ponüvle sreča. Bog živi!

Markovci. Dne 21. apr. je vmrla v Čepincih Bočkor Terezija, rojena 1838 leta. Tak je živel 100 let i je bila najstarejša farnica v našoj župniji. Zvün zadnjih par mesecov je vsaki den bila pri sv. meši i prečiščavanji. Svojo vernost je pokazala tüdi z tem, da je dala na svoje stroške postaviti v Čepincih kamenu križ i v davnom časi tüdi dala prenoviti veliki oltar farne cerkve. Živela je skromno, ves čas je prebila v molitvi v svojoj maloj sobici. V celom življenji ne bila betežna i do zadnje vüre pri pameti. Naj se veseli pri Bogi.

Vidonci. Na našem pokopališči smo dobili novo ograjo, za štero se mamo zahvaliti g. Špilaki. Oni so se trüdili za to ograjo. Dozda smo naše pokopališče preveč v žalostnom stanji meli, da nam je že na sramoto bilo. Zda smo pa malo bole veseli i ponosni. Samo ešče nam ne znano, kelko de ta ograja koštala.

Drobno süho kukorico pripelajo Medjimurci v Črensovcemeter za 120 Din. Če jo što potrebuje, naj se javi pri agrarnog zadruzi, ka ta da glas ponüdnikom.

Veržej. 15. majnika obhajajo salezijanci v Veržej petdesetletnico smrti sv. Ivana Boska, ustanovnika salezijanske družbe i petindvajsetletnico salezij. zavoda v Veržej. Na predvečer bo procesija z svečkami, nato gledališka predstava. Drugi den 1. maja bo ob desetih govor s slovesnov sv. mešov na dvorišči, popoldne ob pol treh istotam govor i blagoslov z Najsvetejšim, nato akademija. Isti den obhaja zavod svetek hišne patrone, Marije Matere dobrogoga sveta. Vableni v kak najvećšem številu.

K odaji je na Hotizi hiža z lepim grüntom. Hiža je sposobna za trgovski lokal. Samo se naj takši oglasijo, ki majo koga v Severnoj Ameriki ali pa v Kanadi, ar se more samo za dolare kúpiti. Cena 1500 dolarov. Ki je doma, naj se zglasti pri Marki Ftlačar na Hotizi.

Sodarske (pintarske) pomoćnike sprejme takoj pri prosti hrani, stanovanju in perilu Repič Fran sodar, Ljubljana, Trnovo. Nastop takoj.

Zahvalil sem se mu: ... Čutim sveto dolžnost, da se pred najvišjim Duhovnikom g. Orešniku v svojem in vašem imenu zahvalim za vse njegovo delo. Nobeden od naju ne glasi svojega nauka, ampak Gospodovega, tega se držite! Kakor je on lani z vami molil za vašega novega pastirja, tako zmolimo mi zdaj za njega ...

Potem smo se pred cerkvišov večkrat fotografirali, prepevali, potožili težave, za naše prosili in se začeli razhajati v svetlom popoldnevi, kda se je sunce že nagibalo in zlato porbarvalo okvir, ki bo v njem spomin toga dneva Vstajenja še duogo blesteo ...

Za mene slika ostane še vekša: kak čüdiviti triptihon, ka sem na veliko soboto v dalnom ST. Quentin-i zdavo Bežan Rudi-ja od Grada i Poklič Vero; na vüzenski pondelek sem pa blagoslovo zakon Prša Ivan-a iz Polane i Feješ Ane iz Filovec v nasprotnoj, jüžnoj smeri od Pariza v Bussy, gde je 13 naših izseljencov bilo pri sv. prečiščavanji med mešov, ki sem jo po 12h začno služiti. — Camplin.

Pozdravni govor izseljenca Hajdinjak Alojzija v Plessis Trevisse na g. Camplina.

Dragi Slovenci! Drage Slovenke! 15. augusta 1938. smo se prvokrat zbrale na Gravelle. Bilo nas je približno te 40. Od toga časa naprej smo se večkrat tam zbrali na Božič, Vüzen i na Velko mešo. Bilo nas je hvala Bogi vseli več pri tom zbiranji. I vsakokrat so naše duše hranili prečastiti gospod Orešnik. V imeni nas vseh se njim srčno zahvalim za njuve številne trüde. Bog njim naj obilno plača njuvo delo v nebesaj.

Dragi Slovenci! Drage Slovenke! Na denešnji svetek vstajenja našega Gospoda Odrešenika, Jezusa Kristuša, smo se zbrali na poziv našega domačega dušnogoga pastira.

Znamo vsi, da so se prečastiti gospod odločili med nas priti. Na težko, istinsko težko misijonsko delo. Med vsemi Slovenskimi izseljenškim duhovniki v Franciji majo najbolje težko misijonsko delo. To pa ne zato, kak da bi v naši srca vgasnola tista goreča lübezen do Boga i njegove svete Cerkvi, štero so nam naši dragi očevje i matere vce-

pili v naša srca. Nego zato, da smo preveč razstepeni po obširnoj Franciji.

Vse navzoče Vas lepo prosim, da pri tom težkom deli vsi z druženimi moćmi pomagamo našemi častitomi gospodi, naj bo njuvo delo melo kak najvećši uspeh.

Dragi Slovenci i Slovenke! To pa naredimo s tem, da kak bodo od denešnjega dneva naprej dane prilike se pá zbrati, da se odzovemo njihovomi vabli v kak najvećšem številu. Z ednim Vas prosim, da to isto priporočate vsem našim tistim dragim bratom i sestram slovenskim, ki so ešče dnes ne eti znami, napravimo vsi i vse z druženimi moćmi propagando za Božo čast.

Dragi Slovenci! Či bomo to napravili, te bomo gvüšno našega dušnogoga pastira razveselili i dosta pomogli k vekšemi uspehi njuvoga misijonskoga dela. S tem pa bomo tüdi dokazali našim dragim očevom i materam v domovini, da smo tüdi mi, razstepeni izseljenci po Franciji, ostali vörni Bogi, vörni našemi dušnomi pasteri, vörni našoj dragoj materi domovini.

Pa to ešče ne vse. Mi se

vsí dobro spominamo, ka gda smo ešče doma bili med našimi dragimi, smo meli večkrat vžitek slavnostnoga sprejema i topli pozdravov novoga dušnogoga pastera, ednok v toj fari, drugoč v tistoj fari.

Pa mi sinovi i hčere Slov. Krajine smo dnes v tujini tüdi tak srećni, da lahko prvokrat pozdravimo našega domačega dušnogoga pastera.

Je razumlivo, da mi eti iz nešteti zrokov nemoremo napraviti tisto, ka bi radi i ka smo doma lahko napravili pri takši prilikaj. Naj pa mi dokažemo, da tüdi mi mislimo na to.

V imeni nas vseh 60 zato prečastitoga gospoda pozdravila najmlajša izseljenka iz Villers-a, to je gospodiča — Gumilar Anika.

Pozdrav Gumilar Anike na prvoga domačega dušnogoga pastira, g. Camplin Ivana v Plessis Trevisse.

Pozdravljeni! Pozdravljeni! V tujino k nam prestavljeni, Preč. gospod naš duhovnik!

Naša srca so ječala, naše oči skuze točile, naša duša je omedlevala od žele po Vas, ki ste Boži namestnik, ki ste zdravnik naš duš, ki ste naš vodnik

na poti življenja. Verjemo Boga i ga ljubimo, zato smo Vas tak želno pričaküvali, ar znamo, da Vi nosite v svojem srci našega Boga i ga delite tistim, ki ga iščejo.

Naš mili dom je daleč, naši dragi v skrbej za nas, naša farna cerkev žalüje po nas, naš rojstni dom je prazen naše matere reči i naše pobožne molitve.

Naše drage matere i očevje, žene i deca se ništernokrat spominjo na nas v skrbi, kak živimo i kak se nam godi v tujini. Mi se pa steplemo po tujini, šteta nam reže britek krüh i od nas zahteva trdo delo.

V tom težkom stališči ste Vi, prečastiti gospod, naš, od toga poslani tolažnik i pomoćnik. Bog Vam naj plača Vaše težke trüde z popolnim uspehom na tom sveti, na drugom pa z večnim blaženstvom. Mi Vam oblübimo, da bomo hodili po svetloj poti, po šteroj te nas vodili v toj mrzloj tujini.

To naj bo naša plača, to naj bo Vaša tolažba. To naj bo nas oboji skupna vez lübezni, ki naj se nigdar ne pretrga!

Pozdravljeni! Pozdravljeni! V tujino k nam prestavljeni prečastiti gospod duhovnik.

"HIZICKI DOMAČOJ"

Pisma naših z tujine

Ficko Vera, bei Villi Henze, Grosstreiben über Forgau, Deutschand, od sv. Sebeščana. Prečastiti g. župnik! V imeni Jezusa Vas pozdravljam jaz kak Vaša naročnica. Doma sam iz Vaše negdašnje lepe Sebeščanske fare. Vam želim najlepše zdravje i da bodeta še duga leta skrbeli za nas izseljence. To želim od Vstologa Gospoda. Iz srca se Vam zahvalim na rednom pošiljanju Novin. Posebno za vüzemsko številko, ki je tak lepa i štero sem dobila dnes na Veliki petek. Lübi Jezus naj Vam jezero jezerkrat povrača. Prosim Vas pa predragi i prelübi g. urednik, da mi pošlete Marijine liste. Novine dobim redno vsaki petek. Marijinoga lista nej sem dobila ešče v novom leti 1938. Zadnji list sem dobila decembra i od tedaj naprej samo Novine. I brat moj je naročo Novine i Marijin list z Ogračekom. Marijin list mi je veñka tolažba. Prosim posebno list, z šterim lahko idem k spovedi pri nemškem duhovniku. Prosim Marijin list z Ogračekom vsaki mesec. Prečastiti gospod urednik, sv. Jožef bodi Vam na pomoč.

Fujs Adela, Bajnes, par Litry Calvados, Francija. Prečastiti gospod! Najprje Vas z Jezusom ino Marijom pozdravljam ino želim, ka bi se ešče duga leta skrbeli za nas v tujini. Pošilam Gračkoj fari, našim prečastitum g. duhovnikom ino starišom, bratom, sestram, ino celoj rodbini srčne pozdrave.

Ošljaj Magdica iz Filovec v Franciji. Častiti gospod i urednik naših listov! Se Vam priglašam iz te temne tujine, da Vam naznamim par reči. Vu imeni Jezusa ino Marije Vam želim prav lepe i vesele svetke i prav lepo se Vam zahvalim na rednom po-

šiljanju Novin i Marijinoga lista, šteriva sta mi na veselje vu tom dalekom kraji. Vam še naznamim, da sem pri slabom zdravju i se Vam, čas. duhovni oča, vzročim v molitvi i svete meše. Jezusko sv. Treziko prosite, da bi mi pomagala vu toj temnoj tujini. Tudi jaz molim za Vas. Sem pri krščanskoj hiši, samo da k meši več ne morem, kak vsaki mesec ednok, vsako prvo nedelo v meseci je meša pri nas. Na zadnje Vam še pošilam vnogo lepi pozdravov i moj brat Ošljaj Jožef z pajdaši Nemeč Štefanom i Ferko Ludvikom. Želim tudi vsem duhovnikom i Slovenskoj krajini, posebno v Filovcih mojim starišom, bratom, sestri, svaki i nevesti z celoj familijov i celoj Bogojanskoj fari z g. plivanom vesele vüzemske svetke i se Vam vsem vzročim vu molitve i svete meše, da de nam pomagala Bl. Dev. Marija vsem, ki smo razstepeni vu toj temnoj tujini.

Heindler Anton v Franciji. Častiti gospod urednik! Najprje Vas lepo pozdravim i Vam želim od ljuboga Boga kak najlepše zdravje, da bi nam razstepeni po sveti mogli ešče duga leta nazveščavati novosti domačega kraja. Se Vam prav lepo zahvalim na rednom pošiljanju Novin. Nadale Vas pa prosim, ar sam premeno mesto, mi premente atres. Spremito ešče eden pozdrav z odličnim spoštovanjem.

Pot prek Sibirije je zabranjena.

Sovjetska vlada je zabranila vsako potovanje skoz Sibirijo. To pa zato, ar skoz Sibirijo vozijo komunisti samo vojsko i orožje na japonsko mejo proti Mandžuriji.

Najlepša stvar sveta!

Kamakoli se zglede naše oko, vsešerom vidi nekaj lepoga, pa naj že bo to reč, žival ali pa človek. V našem srcu se nekaj oglašuje: „Kak je lepo!“ Tak se zdaj godi i se je tudi tak prle godilo. Eden slavni modrijan se je pa nej zadovolvo samo stem, ka je gledao lepoto, nego šteo je viditi najlepše med lepim. Zavolo toga je potüvao s kraja v kraj, gledao na vse strani i vsako mesto. Vido je rejsan prave čüde, a to ka je iskao, neje mogoce najti. Najše je dosta lepoga, a za najlepše se je nej mogoce odločiti. Kda je, drugo gledao, se jemi je nej vidilo prvo i naopak. Ednok je pa čüo, ka sunčni zaton je nekaj strašno lepoga i zato se je včas napoto k morji, gde je zaton dosta jakši. Spravo se je pod edno drevo i čakao slovo nebeskoga poslanca, sunca.

V tustom časi pa je tudi živela Marija z svojim malim sinom Jezusom. Hodila sta jeva k svojim sorodnikom. Ednok jiva je pot pelala prek po poli i cvetočem travniku. Vse je dišalo i to šče te bole, ar je bilo vse za

Jezusa i Marijo. Ta prirodna lepota i dišava se jima je vidila i Marija je vzkriknola: „Gledaj sinek, kak je lepo!“ Jezus njej je pa odgovoro: „Mama to je nej najlepše, ka ma svet.“ Po dugšoj hoji i vročini sta prišla v eden zeleni log. Jako sta se dobro počütüta v senčini i šče več ptic jiva je sprejavalo. Z vejke so na vejko skakale i spevale slavo krali vseh stvari. Pred šumskov lepotov što se nebi veselilo, posebno čü razmi ptičje spevanje? Tudi Marija se je vzradostila i vzkriknola: „Glej sinek, kak je lepo!“ On njej je pa odgovoro: „Tudi to nej najlepše, ka je na sveti.“ Iz loga sta prišla na eden breg, odked se je vidilo morje. Na nebi so stali törmi oblakov vsevrstne farbe. Traki sunca so trepetali bliščec se po miloj globini. To je lepota, štero človek žmetno razložü tistomi, šteri je nej šče vido. To je čüda prirodne lepote. Pred tov lepotov sta stala Marija i Jezus. Čüdila sta se njej i Marija je pravila proti Sini: „Glej, kak lepo je tol To bo najjakše stvar?“ Gledala je nemilo v Sina i vzmajoč ga

Okrožno sodišče v Soboti nastavljeno.

Belgrad, 20. aprila m.

Z današnjim dnevom stopi v valavo zakon o osnovanju novih okrožnih sodišč. V Sloveniji se ustanovi novo okrožno sodišče v Soboti, štero bo začelo poslovati 1. junija. Vsi civilnopravni spori na ozemli, ki se pridelu novomi okrožnimi sodišči v Soboti, pa ostanejo nadale pri okrožnem sodišči v Maribori, dokeč se ne dokončajo. Vse ostale civilnopravne stvari z navedenoga področja pa mora mariborsko okrajno sodišče zročiti s 1. junijom 1938. okrožni sodišči v Soboti. Kazenskopravne stvari s toga ozemla ostanejo še nadale pri mariborskem okrožnem

sodišči, če je obtožnica že vložena. Če pa obtožnica še ne vložena, se izročijo te kazenske stvari novomi okrožni sodišči v Soboti. Mariborsko okrožno sodišče bo ravno tak s 1. junijom izročilo vse nekončane predmete novomi državnimi tožilstvi v M. Soboti. Sodni spisi pa ostanejo nadale v arhivi mariborskoga okrožnoga sodišča in se bodo izročili novomi sodišči samo te, če je bo zahtevalo. Ustanovitev okrožnoga sodišča v Soboti se bo odložila na poznejši čas samo te, če se do 1. junija toga leta ne bi mogli najti v Soboti primerni prostori.

Med Italijov i Francijov podpisan novi trgovinski sporazum.

Na Velki petek je podpisana trgovinska pogodba med Francijov i Italijov, štera odpravi plačüvanje potom kliringa, i vpela slobodno plačüvanje. To je, odsehmo več nede trbelo zavarovati valute i ne čakati peneze

potom narodne banke, nego vsaki se lejko prosto pogodi i plača, ka je dužen. Ta sprememba je velevažna i je pot do vozkejšega sodelüvanja med tema dvema latinskima narodima.

Našim v Nemčiji.

Rafaelova Drüžba za Slov. krajino se je obrnola na nemško poslanstvo, zavolo pošiljanja märk. Nemško poslanstvo je odgovorilo, da to pitanje ešče ne

rešeno. Gda bo rešeno, naše delavce potom Novin obvestimo. Do tečas pa naj pitajo naši nemško oblast, kak se naj ravnajo.

Pomorska pogodba med Amerikov i Anglijov.

Med Anglijov i Amerikov je sklenjena tajna pomorska pogodba, v smisli štere bodo ladje obeh držav skupno delale. Anglija je nadale naročila jezero

letal v Ameriki, posebno lovška letala, štera v ednoj vüri preletijo tristo mil. — Mila je nekaj menje kak kilometer.

Aretacije v Romuniji.

Kapetanä Codreanuja, voditelja stranke, zvane „Železna garda“, so zaprli i ž njim vred vnoge bivše oblastnike. Samo v Bukarešti so aretirali 1500 oseb. Železna garda je neke vrste fašistična stranka, ki je pred leti dala vmoriti ministerskoga pred-

sednika Duca i milijone potrošila, štere je dobivala iz drugih držav, za razširjanje svoje stranke. Stranka je štela yrči vlado i oblast dobiti v roke. Zato je bio že določen den, gda ido pristaši oboroženi na Bukarešto. Orožje stranke je policija zaplenila.

Zmage v Španiji.

Francova vojska je zavzela Tortoso i tak znova v drugom mestu prišla do morja. Franco že ma trištine Španije v svojih rokaj i ide zmagovito naprej na sühom i na morji. Francova vojska, gda je naglo napredüvala

na Castelonskoj fronti, je v roke dobila teherni avto, na šterim so rdeči šteli v Barcelono spraviti 18 milijonov pezeta v zlati i srebri. Zvün toga so zaplenili od rdečih milijon ovc, stojezero koz i pet jezero konjov i nešteto streliva.

v naročje, je čakala odgovor: „Ne Mama! Tudi to nej najlepša stvar sveta!“ Zdjaj ga je Marija pogledala šče bole nemilo proseč: „Sinek, povej mi, ka je najlepše med stvarmi sveta?“ V tom časi so se začule Jezusove sladke reči: „Mama, ti si najlepša stvar sveta“. Modrijan pod drevom, zamekjeni v sunčni zaton i osvedočeni, ka je končno najšeo to, ka je tak dugo i žmetno iskao, je čüo Jezusove reči. Začüdo se je i se zglede proti njima. Sunce, štero je bliščalo nad morjom, je potemnelo pred lepotov, štero je zdaj on gledao. Vse, ka je že vido lepoga na sveti je bilo pod nogami te lepe Rože. Rečam, štere so njemi zvene v vühaj: „Mama ti si najlepša stvar na sveti,“ je on prikimao rekoč: „Da, to je najjakša stvar na sveti. Druge lepote si ne želim.“ Bio je srečen!

Srečni mo tudi mi, čü mo sledili toga modrijana. On je iskao samo pravo lepoto. Mnogo je pretrpo, a nazadnje jo je najšeo, ar je bio človek, šteri se je ogibao vsega, ka bi njemi zblatilo telo i düšo. Mi, ki si žele-

mo to lepoto, iščimo jo posebno zdaj v časi, gda vse cvete i na spomina na najlepšo rožo. Sam Jezus si jo je izvolio, zato je vredna naše lübezni. Velka je milost za človeka, šteri lejko pravi: „Vsigdar sam jo lübo, jo imenüvao za svojo pomočnico.“ Samo tisti, ki nosi to Rožo v svojem srcu, je lahko osvedočeni, ka jo bo ednok vido, čü nej prle, konči gda pride, ne sunčni, nego njegovega življenja zaton i de na svoje vüha čüo od samoga Jezusa: „Glej, to je najlepša stvar, štero si ti lübo i želo. Kralica vseh Kralic, Devica Marija“.

Srečen dečko, srečna dekla, šteriva lübita to Rožo, a dosta srečnejši je tisti, šteri posluša Njene modrosti. Ž Njov premagamo vse nevole, po Njoj pridemo k Jezusi. Zato lübiamo jo vsigdar bole, ar ona je vrata naše prave domovine. V meseci maji rož naših düš nesme biti menje, kak Njej cvetejo i dišijo po ograda, potaj, šumaj. Oh da bi se zbüdo tudi v našem srcu maj duhovni i bi trpo ne samo eden mesec liki celo življenje.

Pošta.

Holcman Janoš, M. Črnci. Holcman Jožefa Novine so prišle nazaj iz Nemčije. Prosimo za njegov novi naslov. Plačane ešče ne so. Žilavec Karolina i Antonija, Paris X. Od 1. aprila pošilamo Novine i M. list celoletno s kalendarom. Do novoga leta plačali g. Camplin vse. Ficko Vera, Grosstreiben. Marijin List smo ti zdaj poslali, penez smo dobili 72 din, s toga za lansko naročino 38 din, na letos 34 din. Na letos je ešče tak duga 66 din. Rajsar Alojz, Sv. Jurij, p. Rogashevi. Novine so ti hodile 1. 1936 i 1937 do 20 številke, plačao pa nisi ešče nikaj. Prosimo, da nam naročino poravnas. Kozel Franc, Večestavci 36. Za letos za hčer Marijo v Franciji vse plačano. Tkalec Ivan, Ferme de Bouviers. Novine so plačane do konca februara letos. Kalendar smo ti poslali, plačaj ga z naročninov, kda jo pošleš. Habacht J., Čakovec. Na 6 mesecov so plačane računavši od 1. aprila. Berden Jožef, Beligrad. Din. 5 sprejeli. Na lani je s tem vse plačano, na letos ešče nikaj. Kovač Štefana domači. Vašega Novine iz Francije, štere so plačane, so prišle nazaj. Javite nam njegov novi naslov. Pavlinjek Štefan, Sodišinci. Marijine Liste, štere si više dobo, razdeli med siromake ali pa pošli nazaj. Casar Martin, Mustin, Nemčija. Za inozemstvo ne mogoče plačati naročnine z vlogov, nego samo z gotovimi penezi. Posli zato peneze domo, ka domači plačajo naročino. Zelko A., Torino. Redno vse pošilamo, na tamošnoj pošti se trebe zglasiti. Prošeno naknaditi. Bog je zdaj bliže, k vam, molimo za vas.

Razglas o licitaciji

Krajevni šolski odbor v Andrejcih razpisuje gradbena dela šole v Andrejcih, (zidarska, tesarska, kleparska, mizarska). Pismene ponudbe je vložiti do dne 15. maja 1938 do 12 ure predpoldne pri krajevnom šolskem odboru v Andrejcih. Pojasnila in ponudbeni pripomočki se dobijo v pogled pri krajevnom šolskem odboru v Andrejcih in pri upravi občine Martjanci med uradnimi urami. Ponudbe naj se glasijo v obliki popusta v odstotkih, (tudi z besedami v odstotkih) na znesek odobrenega proračuna.

Andrejci, dne 21. aprila 1938.

Krajevni šolski odbor Andrejci.

ZDRUŽBA TRGOVCEV ZA SREZ M. SOBOTA, V M. SOBOTI.

V a b i l o

na XVII. redno glavno skupščino, ki se vrši v soboto, dne 30. aprila 1938 ob 10. uri dopoldne v dvorani hotela „Ston“ v Murski Soboti.

DNEVNI RED:

1. Pozdrav predsednika; 2. Imenovanje zapisnikarja i dveh overovalteljev zapisnika; 3. Poslovno poročilo: a) predsednika; b) tajniško in blagajniško poročilo za leto 1937. c) poročilo nadzornega odbora in predlog za razrešnico; 4. Proračun za leto 1938; 5. Samostojni predlogi; 6. Vsetrgovski kongres v Ljubljani; 7. Slučajnosti.

Pojasnila k dnevnemu redu: Zapisnik glavne skupščine iz leta 1937 se ne bo čital, ker je bil objavljen v 19.-32. številki. „Murske Krajine“ istega leta. Računski zaključek za leto 1937 je članom na vpogled v pisarni združenja od 15. aprila do dneva skupščine. — Samostojni predlogi morajo biti predloženi upravi združenja najmanj tri dni pred skupščino. Na skupščini se bo razpravljalo samo o vprašanjih, ki so na dnevnem redu. — Če skupščina ob določenih uri ne bi bila sklepčna, se vrši eno uro kasneje na istem mestu in dnevnem redu drug občni zbor, ki sklepa veljavno ob vsakem številu navzočih članov. Vsak član je dolžan, da se skupščine udeleži. Izostanek se mora pismeno opravičiti in to pred dnevnem skupščine. Člani, ki bodo izostali, ne da bi se opravičili, bodo kaznovani z denarno globo, in to člani iz M. Sobote Din 50.—, ostali Din 20.—.

Čeh Franc I. r.

predsednik Zdrüžbe trgovcev za srez M. Sobota v Murski Soboti.

I 1090/37 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 9. maja 1938. ob 9 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin, zemljiška knjig. k. o. Turnišče vlož. št. 671 B 4 14/inka parc. št. 107 hiša št. 143 dvorišče in vrh ter uta. Cenilna vrednost: Din. 25.000, vrednost pritlikline: Din. 250, najmanjši ponudek: Din. 12.500, varščina: Din. 2.500.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 18. marca 1938.